

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: V. Š., narozená dne X,
bytem X,
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Bauerem,
sídlem Purkyňova 539/10, 301 00 Plzeň

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2023, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4 719 Kč k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Petra Bauera, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 10. 6. 2023, č. j. X žalovaná snížila žalobkyni stupeň invalidity a výši invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

důchodovém pojištění, tak, že ode dne 24. 7. 2023 jí namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, jelikož dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město ze dne 11. 4. 2023 je žalobkyně od téhož dne invalidní pro invaliditu druhého stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, ve kterých namítala, že ji žalovaná měla přiznat invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Žalovaná zamítla námitky žalobkyně rozhodnutím ze dne 1. 9. 2023, č. j. X. V řízení o námitkách nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (Dorzopatie a spondylopatie) položku 1c (Bolestivý syndrom páteře včetně svalů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének, se středně těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „*vyhláška o posuzování invalidity*“). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnoty v rozmezí 30 - 40 %. Lékař žalované zvolil hodnotu při horní hranici daného rozmezí, tedy 40 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšil podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity tuto hodnotu o dalších 10 procentních bodů. Celkem tak pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 50 %.
3. Proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2023, č. j. 655 113 0036-44091-HS brojí žalobkyně žalobou, v níž namítá, že její zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně, nikoliv invaliditě druhého stupně, jenž jí dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město byl přiznán. Žalobkyně namítá, že se správní orgány nevypořádaly se všemi lékařskými zprávami, které předložila, byť připustila, že na ně odkazují. Namítá však, že se nezměnil jen její zdravotní stav, ale i její pracovní způsobilost. Z žalobkyní předložených lékařských zpráv je patrné, že v jejím případě dochází k objektivnímu zhoršování příčin invalidity třetího stupně. Z lékařského posudku České správy sociálního zabezpečení Plzeň-město plyne, že došlo ke zlepšení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně ze 70 % na 50 %. Žalobkyně nicméně namítá, že z předložených lékařských zpráv není zlepšení jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu patrné, když lékaři výslovně uvádějí, že v případě žalobkyně nedošlo z hlediska funkčnosti a pracovní způsobilosti k žádné změně. Dle žalobkyně není z odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec patrné, v čem by mělo v jejím případě dojít k takové stabilizaci jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, aby došlo ke zvýšení její pracovní schopnosti o 20 %. Její zdravotní stav je neměnný, případně zhoršený. Žalobkyně závěrem navrhl, aby si soud vyžádal posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, případně ustanovil znalce za účelem posouzení toho, co vede žalovanou k závěru, že v případě žalobkyně došlo ke zlepšení její pracovní způsobilosti o 20 %.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že přezkumem zdravotního stavu žalobkyně nedošlo k potvrzení námitek žalobkyně. Žalovaná má za to, že u žalobkyně objektivně došlo k poklesu invalidity z třetího stupně na invaliditu druhého stupně. Dle žalované subjektivní úvahy žalobkyně a vlastní vyhodnocení zdravotního stavu nejsou důvodem k uznání invalidity, případně ke změně jejího stupně či data jejího vzniku, neboť tato musí být objektivně zjištěna. Žalovaná navrhl provedení důkazu odborným lékařským

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

posouzení. Konkrétně navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, odd. E, položka 1 písmene d vyhlášky o posuzování invalidity, a to v hodnotě 70 %. Byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je failed back surgery syndrom, s dominující chronickou komorbiditou, přetrvávající středně těžkou depresivní poruchou s masivní anxiózní symptomatologií a rozvojem koxalgie. U posuzované žalobkyně se jedná o bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře s degenerativními změnami páteře a výhřezy meziobratlových plotének, s těžkým funkčním postižením. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně posudková komise stanovila **v celkové hodnotě 70 %**. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

posudková komise určila den **12. 9. 2019**. Platnost posudkovou komisí stanovena do **30. 4. 2025** vzhledem k možnosti částečného zlepšení, pokud bude indikována a implantována neuromodulační míšní stimulace.

11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána ke dni napadeného rozhodnutí žalované.

Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně je invalidní v druhém stupni, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její (předmětnou žalobou napadené) rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita třetího stupně žalobkyně vznikla ke dni 12. 9. 2019 a od té doby trvá do 30. 4. 2025** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované straně právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 4 719 Kč za tři úkony právní služby po 1 000 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, sepisu žaloby a sepisu repliky [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) ve spoj. s § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 3 advokátního tarifu] a tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. To vše navýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 819 Kč. Celková výše se tedy rovná částce **4 719 Kč**.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 15. července 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.